

[Niels Petersen.]
søen ved Færøerne, Island og Grønland. Sely om der er et tilstrækkeligt Antal Skibe, maa der under alle Omstændigheder være Reserveskibe, hvis der skete et eller andet med de Skibe, man har ude, saaledes at en Afløser kan træde til.

I Marineministeriets Skrivelse af 6. Marts i Aar regner man for Fiskeriinspektionsskibene med en Levealder af 40 Aar. Det er sikkert alt for højt regnet, netop med Skibe, der, som jeg fremhævede før, skal være saa moderne og saa hurtige og godt indrettede som muligt efter Nutidens Krav. Jeg tror, man maa meget længere ned ved Fastsættelsen af Levealderen. For de kostbare og unyttige Orlogsskibes Skyld spares der paa Udgifterne til Fiskeriinspektionen. Det skulde synes paa Tide at vende Forholdet om, at lade de store unyttige Udgifter fare og lægge Vægt paa Løsningen af de nyttige og vigtige Opgaver, Marinen kan og skal løse.

H. F. Ulrichsen: Jeg hørte til de Konservative, der var deciderede Modstandere af Forsvarsforliget i 1922, og denne min Opfattelse voksede yderligere, da jeg havde hørt de sagkyndiges Udtalelser og bemærket, hvorledes vi rundt omkring paa politiske Møder altid fik disse Udtalelser revet i Næsen. Jeg var derfor allerede kort efter 1922 af den Opfattelse, at hvis man skulde gøre et Arbejde for Forsvarssagen, vilde det være nødvendigt at faa gennemført en teknisk Revision af Loven af 1922.

Det var derfor med stor Glæde, at jeg — jeg tror, det var i 1925 — paa et Møde med den nuværende Forsvarsminister i Randers hørte en Udtalelse af ham om, at han var overordentlig tilbøjelig til at forhandle om en teknisk Revision af Lovene af 1922. Men det, der er forelagt her, gaar desværre ikke ud paa en saadan teknisk Revision, som jeg den Gang haabede Ministeren vilde foreslaa. Det er derimod Forslag, der af samtlige sagkyndige betegnes som i høj Grad ødelæggende for det i Forvejen svage Forsvar, vi har.

Jeg finder, at de forskellige Forsvarsdebatter, der har været her i Rigsdagen, saa godt som alle sammen har været uhyre lidt præget af den Baggrund, der bør være

for en Diskussion om Forsvaret, nemlig først og fremmest den udenrigspolitiske Situation. Det er efterhaanden blevet saaledes, at de Folk, vi kalder Forsvarsmodstandere — jeg kan f. Eks. nævne det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som jeg somme Tider har haft den Fornøjelse at diskutere med paa politiske Møder —, at disse Folk, ikke mindst altsaa det ærede Medlem, udelukkende har taget de rent lyriske Virkemidler i deres Tjeneste, naar vi drøfter Forsvaret; dem interesserer den udenrigspolitiske Baggrund, de reelle Forhold ikke, det hele bliver Lyrik, og deres Argumenter bliver i høj Grad følelsesbetonede og ikke meget andet.

Det er vistnok saaledes, at i de fleste andre Lande foregaar Diskussionerne om Forsvarsspørgsmaalet og om Militærspørgsmaalet langt mere paa et reelt Grundlag, altsaa paa et udenrigspolitisk Grundlag, og de Beslütninger, der træffes, de Love, der gennemføres, er vistnok de allerfleste Steder i langt større Overensstemmelse baade med dette Grundlag og med de sagkyndiges Opfattelse. Der er en hel Række af de eks-neutrale Lande, som i Aarene efter Verdenskrigen har gennemført nye Militærordninger, Militærordninger, der efter de sagkyndiges Mening svarer nøje til de udenrigspolitiske, til de strategiske og militære Forhold i de paagældende Lande; jeg kan f. Eks. nævne Lande som Holland og Svejts.

Modstanden mod Forsvarsordningen af 1922 og den Opfattelse, at 1922 ikke var det rette Tidspunkt til i saa høj Grad at nedskære vort militære Apparat, var bl. a. grundet paa den Opfattelse — og det var f. Eks. det ærede Medlem Hr. Holstein, der gav denne Opfattelse Udtryk —, at Folkenes Forbund endnu ikke havde vist sig som det virkningsfulde Instrument til Forhindring af Krige, til Indskrænkning af Krigenes Antal og til en Mildnelse af Krigenes Art.

Netop i disse Dage har man fejret Ti-aarsdagen for Vaabenstilstanden, og der er i den Anledning fremkommet en hel Række Betragtninger om de ti Aar, der er gaaet, og ikke mindst om den Indflydelse, Folkeforbundet har haft paa Forholdet imellem Landene, paa Udsigterne til at undgaa Krig. Nu skal jeg ikke komme ind paa en nærmere Vurdering af Folkeforbundet, paa det, der er sket i Folkeforbundet, for det er saa